ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Ὀκτώβριος 1890 ΦΥΛΛΟΝ Β'.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἐτησία δρ. 1.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Θαυμασίου Κόσμου» ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα ἢ γραμματόσημα οἱουδήποτε κράτους. —Γραφεῖον ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδὸς Βασιλικῆς ἀρθ. 1.—Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀνεξήγητοι ἐπιδημίαι.—Συλλογαὶ ὀδαμάντων.—Μεγάλαι κατακρημνίσεις.—Ὁ πρεσβύτατος τῶν ἀνθρώπων. —Σύμμικτα Ἐπιστημονικά.—Πλάσματα τῆς φαντασίας μεγάλων ἀνδρῶν.—Ἀνακαλύψεις ἐπὶ δικαστηρίου.—Τερπνὰ καὶ Περίεργα.—Παντοῖα.

ΑΝΕΞΗΓΗΤΟΙ ΕΠΙΔΗΜΙΑΙ

Ὑπάρχει περίεργος τις τάσις ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου καθ' ἣν οὗτος τείνει νὰ ἀπομιμῆται τοὺς ὁμοίους του. Ἀρκεῖ εἷς νὰ πράξῃ τι ἵνα τὸ ἐπιχειρήσωσι χίλιοι.

Πρό τινων ἐτῶν ἄριστος τις κολυμβητὴς ἐν μεγάλῃ Βρεττανίᾳ, εἶχε πηδήσει ἀπό τινος γεφύρας ἐν τῷ ρεύματι τοῦ ὑπ' αὐτὴν ποταμοῦ καὶ διεπέρασεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην. Μόλις ἠκούσθη τὸ τοιοῦτον καὶ εὑρέθησαν πλεῖστοι ὅσοι ἵνα μερισθῶσι τὰς δάφνας του. Ἤδη κατέστη, ἀληθῶς εἰπεῖν, ἐπιδημία καθ' ὅλον τὸ ἡνωμένον βασίλειον νὰ πηδῶσι ἀπὸ τὰς γεφύρας ἐντὸς τῶν ποταμῶν.

Καθ' ἑκάστην βλέπει τις ἀνθρώπους ἐν ἀδαμιαίᾳ περιβολῇ ὁρμοῦντας καὶ καταδυομένους ἐντὸς τοῦ ὕδατος πρὸς μεγάλην ψυχαγωγίαν τοῦ παρατυγχάνοντος πλήθους.

Αἱ παράτολμοι πράξεις διεγείρουσι τὴν ἅμιλλαν, ἥτις λαμβάνει ἀναλόγως τῶν περιστάσεων διάφορα ὀνόματα καλουμένη, ὁτὲ μὲν *ῥεῦμα*, ὁτὲ δὲ *κοινὴ γνώμη*, ὁτὲ δὲ *νεωτερισμὸς* κτλ. ἀλλ' εἶνε πάντοτε τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

Δὲν σκοποῦμεν ἐνταῦθα νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰδικῶς περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ φαινομένου τούτου τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, θὰ ἀρκεσθῶμεν ἁπλῶς νὰ ἀναφέρωμεν εὐάριθμα τινα παραδείγματα, ἵνα καταδείξωμεν ὅτι δὲν περιορίζεται ἡ τάσις αὕτη εἰς ὡρισμένας πράξεις καὶ αἰσθήματα, καὶ ὅτι δὲν ἔγκειται εἰς τὴν βούλησις ἑνὸς ἑκάστου ἀλλ' ὅτι συμπεριλαμβάνει πάσας τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις καὶ τὰ παθήματα, καὶ ὅτι εἶνε μοιραία οὕτως εἰπεῖν ἀνάγκη ἣν ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ.

Χασμηθῆτε ἐνώπιον ὁμίλου ἀνθρώπων καὶ θὰ ἴδητε χαίνοντα τὰ στόματα σχεδὸν ἁπάντων τῶν περὶ ἡμᾶς. Στῆτε πρὸ παραθύρου ἐμπορικοῦ καταστήματος ἵνα παρατηρῆτε τὰ ἐκτεθειμένα ἀντικείμενα ἢ στραφῆτε πρὸς τὸν οὐρανὸν ἵνα θεωρῆτε μετὰ προσοχῆς τὰς νεφέλας. Ἀμέσως θὰ περικυκλωθῆτε ὑπὸ εἰκοσάδος ἀνθρώπων ζητούντων νὰ ἀνακαλύψωσι τὸ αἴτιον τῆς προσοχῆς σας. Τὸ φαινόμενον τοῦτο καλεῖται ὑπὸ πολλῶν ἀβδηριτισμός, καὶ νομίζεται συνέπεια κουφότητος. Ἀλλ' οὐχ ἧττον, εἶνε κοινὸν ὁρμέμφυτον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Εἶνε μία ἐκ τῶν μορφῶν δι' ὧν ἐκδηλοῦται ἡ ἅμιλλα ἢ ἡ συμπάθεια ἢ ἡ ζηλοτυπία, ἤ. . . .

Οἱ πόλεμοι, αἱ μεταναστεύσεις, αἱ πολιτικαὶ ἐπαναστάσεις συνέβησαν πάντοτε ἀθρόαι κατὰ ὡρισμένας περιόδους. Κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἤκμασεν εἷς μέγας ἀνὴρ πολλοὶ ἄλλοι συνήκμασαν μετ' αὐτοῦ. Οὕτω βλέπομεν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν πολλοὺς φιλοσόφους, πολλοὺς ποιητάς, πολλοὺς μουσικοὺς καὶ καθ' ἑξῆς. Ὅταν ἔζη ὁ Δάντης, ὁ Βύρων, ὁ Γκαῖτε, ἔζων καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἴσως ἐφάμιλλοι αὐτῶν. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Βέρδη εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴ καθ' ἣν ἤκμασαν οἱ μεγάλοι μουσικοὶ ἐν Εὐρώπῃ. Ὅτε ὁ πρῶτος Ναπολέων ἐφάνη ἵνα καταπλήξῃ τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον διὰ τῶν θριάμβων του, ἐκτὸς τὸν περὶ αὐτὸν ἐπίσης μεγάλων στρατηγῶν, οὓς μόνος ὁ φαεινὸς ἥλιος τοῦ ἀνδρὸς κάπως ἐπεσκίασε, ἀνεφάνησαν ἐπίσης οἱ μεγάλοι του ἀντίπαλοι, οἱ Οὐέλιγκτων, οἱ Μέλσων, οἱ Βλύχεροι, καὶ ἄλλοι ἀλλαχοῦ. Κατὰ τὸν ἐθνικὸν τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα πόσοι ἔνδοξοι στρατηγοὶ δὲν ἐξήλθον ὡς διὰ μαγείας ἐκ τῶν κόλπων τῆς ὑπὸ τὴν δουλείαν στεναζούσης πατρίδος μας;

Ὁ ἄνθρωπος ἀμιλλᾶται πρὸς τοὺς ὁμοίους του ἑκὼν ἄκων. Ὑπάρχουσι δε περίοδοι καθ' ἃς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἐπιδίδεται εἰς τοιαύτας ἢ τοιαύτης ἐπιχειρήσεις ἃς ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων ὑπαγορεύει ὅπως ὑπάρχουσι γεωλογικαὶ περίοδοι καὶ ὧραι καθ' ἃς ταῦτα ἢ ἐκεῖνα τὰ ζῷα καὶ τὰ φυτὰ γεννῶνται καὶ ἀναπτύσσονται διότι τὸ ἀπαιτεῖ ἡ κατάστασις τῆς γῆς καὶ τῆς ἀτμοσφαίρας.

Τὸ ἀνωτέρῳ ζήτημα, ἐν τούτοις εἶνε κάπως ἀνεξήγητον, καὶ ὁ παρατηρητὴς ἢ ὁ φιλόσοφος δύναται νὰ εὕρῃ τὰ αἴτια καὶ νὰ δώσῃ τοὺς λόγους δι' οὓς συμβαίνει. Ἀλλὰ τί νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ ἑτέρου φαινομένου καθ' ὃ τὰ δυστυχήματα, καὶ αἱ πικρίαι ἐπέρχονται σωρηδὸν καθ' ἡμῶν;

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὁ δόκτωρ Ταίνερ πρὸ ἐτῶν ἐπεχείρησε νὰ νηστεύσῃ ἐπὶ τριάκοντα περίπου ἡμέρας καὶ τὸ κατώρθωσε. Τοῦτο ἦτο τὸ σύνθημα εἰς πλείστους νὰ νηστεύσωσι καὶ μετ' ὀλίγον ἠριθμοῦντο κατὰ ἑκατοντάδας οἱ μιμηταί του.

Κατὰ τὸ 1841 ἐν Σουηδίᾳ ἐνέσκηψε ἡ κληθεῖσα ἐπιδημία τοῦ κηρύγματος καθ' ἣν πολλαὶ ἑκατοντάδες ἀνθρώπων ἐθεῶντο καθ' ἑκάστην κηρύσσοντες πρὸς τοὺς ἀνέμους, ἂν δὲν εἶχον ἄλλο ἀκροατήριον καὶ προφητεύοντες τὴν συντέλειαν τοῦ αἰῶνος. Οἱ Σουηδοὶ ἰατροὶ ἀπεράνθησαν περὶ ταύτης, ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὰς ψυχικὰς παθήσεις καὶ ὅτι μετεδίδετο διὰ τῆς μιμήσεως καὶ ἐπερρωνύετο καὶ ἐξηπλοῦτο ὡς ἐκ τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς ἀμαθείας.

Ἑτέρα ἐπιδημία εἶνε ἡ τοῦ τρόμου. Δώσατε τὸ σύνθημα ἐν μέσῳ πλήθους καὶ θὰ ἴδητε αὐτὸ ὁρμοῦν καὶ καταπατούμενον ἵνα διαφύγῃ τὴν χίμαιραν ἣν ἐφαντάσθη.

Ὁ Δόκτωρ Πάρεντ ἀναφέρει ἐν τῷ σύγγραμματί του τὴν ἐπιδημίαν τῶν ἐφιαλτῶν, φέρει δὲ μεταξὺ πολλῶν καὶ τὸ ἑξῆς παράδειγμα. Σύνταγμά τι εὑρισκόμενον ἐν ὁδοιπορίᾳ κατέλυσεν ἔν τινι μονῇ φημιζομένῃ ὅτι κατῳκεῖτο ὑπὸ φαντασμάτων. Οἱ στρατιῶται μετέβησαν ἵνα κατακλιθῶσι ἐν τοῖς θαλάμοις ἀλλὰ κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἠγέρθησαν ἅπαντες περίτρομοι καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ ὕπαιθρον, εἰς μάτην οἱ ἀξιωματικοὶ τοὺς παρώτρυναν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς κλίνας των οὗτοι ἠρνοῦντο διότι ἔλεγον εἶχον *σκιαχθῇ* ὑπὸ φαντασμάτων. Φαίνεται παρατηρεῖ ὁ ἰατρός, ὅτι ἅπαντες εἶχον πάθει ἀπὸ ἐφιάλτην ὡς ἐκ τῆς κοπώσεως ἥτις εἶχεν ἐξασθενήσει τὰ νεῦρά των, καὶ τοῦ πνιγηροῦ ἀέρος, τῶν δωματίων ὅστις εἶχε διαταράξει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος των, καὶ ὡς ἐκ τῆς κατεχούσης αὐτοὺς προκαταλήψεως περὶ τῶν ἐν τῇ μονῇ φαντασμάτων. Ἄλλοτε πάλιν ζεῦγος ἐραστῶν περιτυλιχθὲν διὰ ταινιῶν εἶχε καταπέσει ἀπό τινος ὑψώματος καὶ κατασυντριβεῖ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας οἱ ἀκολουθήσαντες τὸ παράδειγμά των ἠριθμοῦντο κατὰ δεκάδας. Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ἀνατρέχωμεν εἰς χώρας μεμακρυσμένας; Ἂς ἐνθυμηθῶσιν οἱ ἀναγνῶσται τὰς ἐπιδημίας τῶν μεταλλείων, τῶν γηπέδων, τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ μυρίας ἄλλας αἵτινες ἐνέσκηψαν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ μας καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας καὶ θὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μας.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἀπεφάνθη εἰσέτι σπουδαίως περὶ τοῦ φαινομένου τούτου ἀλλὰ κοινοτέρα γνώμη εἶνε ὅτι προέρχεται ὡς ἐκ τοῦ ἐνστίκτου τῆς μιμήσεις ὅπερ εἰς τοὺς ἀμαθεῖς εἶνε ἐπίσης ἰσχυρὸν ὅπως καὶ εἰς τοὺς πιθήκους.

ΣΥΛΛΟΓΑΙ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

Τὸν μέγιστον ἐκ τῶν γνωστῶν ἀδαμάντων κέκτηται ὁ Σάχης τῆς Περσίας. Εἶναι μήκους τριῶν περίπου δακτύλων καὶ ἔχει κάπως τὸ σχῆμα ἀπίου. Πλὴν τούτου, ὁ Σάχης ἔχει περιδέραιον ἐξ ἀδαμάντων ἀρίστης ποιότητος, καὶ μεγέθους λεπτοκαρύου περίπου. Μετ' αὐτὸν ἔρχεται ἡ κόμησσα Δώδλεῦ ἧς ἡ συλλογὴ ὑπερβαίνει τὴν τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας. Λέγεται ὅτι ὅταν κατεσκευάζετο τὸ περίφημον περιδέραιον της, οἱ ἀγλαϊσματοποιοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀγοράσωσι τοσοῦτον ποσὸν ἀδαμάντων ὅπως ἐκλέξωσιν ἐξ αὐτῶν, ὥστε ἀφοῦ κατεσκευάσθη τοῖς ἀπέμειναν ἀδάμαντες ἀξίας δύο ἑκατομμυρίων φρ. Ἡ βασιλικὴ πριγκήπισσα ἔχει περιδέραιον ἀξίας ἑξακοσίων χιλιάδων δρ. Ἡ Κ. Μακεῦ ζεῦγος κομβίων ἀξίας δύο ἑκατομμυρίων δραχ. Ρωσσική τις οἰκογένεια ἔχει σαπφειρίτην δύο δακτύλων τὸ μῆκος καὶ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος τὸ εὖρος. Διὰ τὸν σαπφειρίτην τοῦτον εἶχεν ἄλλοτε προτφερθῆ 1.500,000 δραχ. καὶ δὲν ἐγένετο δεκτόν! Ἀδάμαντες πρώτου μεγέθους εἶνε σπανιώτατοι. Καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην μόλις εὑρίσκονται 5 σταθμίζοντες πλέον τῶν 100 Κερατίων. Ὁ μέγιστος πάντων τούτων εἶνε ὁ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ σκήπτρου τῆς Ρωσσίας ὅστις προῆλθεν ἐξ Ἰνδιῶν. Κατόπιν ἔρχεται ὁ ἀδάμας τῆς Γαλλίας ὃν ὁ Ναπολέων ἔφερεν εἰς τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους του. Ὁ ἀδάμας τοῦ στέμματος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας. Ὁ «ἀστὴρ τοῦ Νότου» ὅστις μετηνέχθη ἐκ Βραζιλίας καὶ ὅστις εὑρίσκεται τώρα εἰς χεῖρας τραπεζιτικοῦ τινὸς καταστήματος ἐν Παρισίοις ὡς ἐνέχυρον. Καὶ ὁ ἀδάμας Κοχ-ι-Νοὺρ ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν. Ἡ Συλλογὴ τοῦ (πτωχοῦ!) δουκὸς τῆς Κουμβερλάνδης ἀξίζει τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχ. Ἀλλ' ὁ πολυτιμώτερος λίθος θεωρεῖται σαπφειρίτης τις ὑπάρχων ἐν Βερολίνῳ οὗτινος ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 80,000,000 φρ. χρ.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΚΑΤΑΚΡΗΜΝΙΣΕΙΣ

Ἐν Σκάρμπορω τῆς Ἀγγλίας συνέβη ἐσχάτως καὶ ἄλλη πτῶσις ξηρᾶς. Ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους της ἡ χώρα αὕτη δὲν ἔπαυσε ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων νὰ ὑφίσταται τοιαύτας καὶ συνεπῶς νὰ μεταβάλληται διηνεκῶς. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἔκτασίς της ἦτο ποτὲ πολὺ μεγαλειτέρα καὶ ἡ ὄψις της πολὺ διάφορος ἀφοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ρωμαϊκῆς κυριαρχίας μέχρι σήμερον ὑπέστη εἰς τινα μέρη σοβαρὰς ἀλλοιώσεις. Ὑπάρχει βράχος τέσσαρα μίλια ἀνοικτὰ εἰς τὴν θαλάσσαν ὅστις ἐπὶ Ρωμαίων ἦτο ξηρὰ κατῳκημένη· λέγεται δὲ ὅτι ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ βράχου τούτου τοῦ καλουμένου Pudding Pan ὑπῆρχε τότε Ρωμαϊκὸν κεραμεῖον. Ἀλλὰ πρὸς τί ν' ἀνατρέχωμεν εἰς τοσοῦτον ἀπομεμακρυσμένην ἐποχὴν ἀφοῦ μόλις ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἑρρίκου τοῦ ὀγδόου ἡ ἐκκλησία τῆς Τεκοῦλβερ ἥτις εἶνε σήμερον ἐρειπωμένη καὶ ἧς τοὺς τοίχους ἤδη τὸ κῦμα βρέχει, ἔκειτο τότε περίπου ἓν μίλιον μακρὰν τοῦ ὠκεανοῦ.

Ὅπως δήποτε αἰτία τῆς τελευταίας πτώσεως ἥτις ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ὀλεθρία εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Σκάρμπορω, εἶνε εὐεξήγητος εἰς τοὺς γεωλόγους. Τὰ ἄνω στρώματα τοῦ ἐδάφους, ἐκεῖσε, κεῖνται ἐπὶ ἑτέρου στρώματος ἐξ ὠολίθων οἵτινες πάλιν ἀναπαύονται ἐπὶ ὀλισθηρᾶς ἀργίλου. Ἤδη ἐπειδὴ ἡ ἄργιλος εἶνε ἀδιάβροχος, οἱ ὠόλιθοι ἀπεχωρίσθησαν ἐξ αὐτῆς ὡς ἐκ τῆς ἀφθόνως πεσούσης βροχῆς ἐσχάτως, καὶ οὕτω οἱ ὠόλιθοι καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐπικαθημένη γῆ ὠλίσθησαν ἐκ τῆς βάσεως των. Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει πάντοτε ὁπόταν τὰ ὑποκείμενα στρώματα σύγκεινται ἐξ ἀργίλου οἱαδήποτε γεωλογικῆς ἐποχῆς. Δὲν ἰσχυριζόμεθα βεβαίως ὅτι ἅπασαι αἱ καθιζήσεις ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀφορμὴν καθ' ὅσον ἐν Καλαβρίᾳ, καὶ ἰδίως ἐν τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ αὗται προέρχονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἡφαιστίων πλὴν μετὰ πεποιθήσεως λέγομεν ὅτι αἱ συμβαίνουσαι ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχουσι τοιαύτας ἢ παραπλησίας ἀφορμάς.

Οὐδόλως ἐν τούτοις ἐκπληκτικὸν τὸ ὅτι συνέβη κατακρήμνισις ἐν Σκαρμπορῷ διότι ἅπασα ἡ ἀκτὴ τῆς Ὑορκσιάερ ἀπὸ τοῦ Τὴς μέχρι Χοῦμπερ, ἐξακολουθεῖ νὰ κατακρημνίζηται συνεχῶς, τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολικὴν ἀκτήν. Ἡ Νάρφολη, ἥτις βεβαίως εἶνε τὸ ἐρείπιον τῆς Ἀγγλίας ὅσον ἀφορᾷ τὰς γεωλογικάς της μεταβολάς. Ἡ Σούφολκ μὲ τὰς πλήρεις σπαρτῶν πεδιάδας της. Τὸ Ἔσσεξ καὶ τὸ κατάφυτον Κέντ ὑποφέρουσιν ἐπίσης, πανταχοῦ προχωρεῖ ἡ θάλασσα καὶ ὑποχωρεῖ ἡ ξηρά.

Ἡ Δούνουϊτσ ἄλλοτε σπουδαιοτάτη παραθαλασσία πόλις τῆς Σουφόλκ, κατεβροχθίσθη σχεδὸν ὁλόκληρος ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ ὡς ἐκ τῶν συνεχῶν κατακρημνίσεων. Μέγα μέρος ἐπίσης τῆς παραλίας τοῦ Κέντ μεταξὺ τοῦ Χὲρν κόλπου καὶ τῆς Ῥεκοῦλβερ κατεβυθίσθη καὶ καταβυθίζεται καθ' ἑκάστην. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν παρακειμένην νῆσον τοῦ Σούπη ἔνθα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐβυθίσθησαν ἐν τῇ θαλάσσῃ εἴκοσι περίπου στρεμμάτων ἀγρῶν καὶ κήπων θαλερῶν.

Κατὰ τὸ 1716 ἀξία λόγου καταβύθισις συνέβη ἐν Φαληστόν. Κατὰ τὸ 1813 ἄλλη ἐν Βήτου—Χὲδ καθ' ἣν γῆ κιμωλία περίπου μήκους ἑκατὸν μέτρων καὶ πλάτους 70 ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν προξενήσασα τιναγμὸν ἐπαισθητὸν εἰς πολλῶν μιλίων ἀπόστασιν. Κατὰ τὸ 1792 ἐν τῇ νήσῳ Πορτλὰνδ κατεβυθίσθη ἔκταυις ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα μιλίου μήκους καὶ τρία τέταρτα πλάτους ἀθορύβως καὶ ἐντὸς δωδεκαώρου περίπου.

Ἡ σπουδαιοτέρα πασῶν τῶν καταπτώσεων εἶνε ἡ συμβᾶσα κατὰ τὸ 1839 ἥτις καὶ ἐσημειώθη ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν χαρτῶν.

Ὡς προείπομεν ἡ Ἀγγλία δὲν εἶνε ἡ μόνη χώρα ἐν ᾗ συμβαίνουσι τοιαῦται κατακρημνίσεις. Ἐν Ἑλβετίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1834 κατεκρημνίσθη ὁλόκληρος ἡ πλευρὰ τοῦ βουνοῦ Ρωφ-μπέργ καὶ ἔθαψε ὁλοκλήρους σχεδὸν τὰς κωμοπόλεις Γκολδώ,Ρουσιγκεῦ, Λόουερτσ καὶ Ἔνδερ Ρόδεν ὑπὸ λόφου ἀλλαχοῦ μὲν ἑκατὸν ἀλλαχοῦ δὲ διακοσίων ποδῶν ὕψους συντριμμάτων. Αἱ συνορεύουσαι πεδιάδες ἐπίσης ἐσκεπάσθησαν ὑπὸ 200 ποδῶν ὕψους στρώματος γῆς καὶ συντριμμάτων καὶ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς λίμνης, Λόουερτσ παρεχώθη. Κατὰ τὴν καταστροφὴν ταύτην ἀπωλέσθησαν τετρακόσιαι περίπου ὑπάρξεις.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ὁ πρεσβύτατος ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωπος εἶνε πολίτης τις τῆς Βογότας, ἐν τῇ δημοκρατίᾳ τοῦ Ἁγίου Salvador.

Ὁ νέος οὗτος Μαθουσάλας λέγει ὅτι ἔχει ἡλικίαν 180 ἐτῶν, φαίνεται δὲ κολακεύων ἑαυτόν, διότι τὰ τέκνα του διαβεβαιοῦσιν ὅτι εἶνε πρεσβύτερος ἀφ' ὅτι λέγει.

Οὗτος εἶνε ἡμιπεπολιτισμένος, ὀνομαζόμενος Μιχαὴλ Σόλης, ὅστις ἀνεκαλύφθη εἰς τὸν Ἰατρὸν Λουδοβίκον Heruaudeg ὑφ' ἑνὸς τῶν πρεσβυτάτων οἰκιστῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ τοποθεσίᾳ, ὅστις παῖς ὢν ἐγνώρισε τὸν Σόλην ὡς ἑκατοντούτην.

Εὗρον κατὰ τὸ ἔτος 1712 τὴν ὑπογραφήν του μεταξὺ τῶν ὑπογραφῶν ἀτόμων οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν μιᾶς φραγκισκανικῆς μονῆς σωζομένης πλησίον τοῦ Ἁγίου Σώστου.

Ἡ ἐπιδερμίς του ὁμοιάζει πρὸς περγαμηνὴν ἡ κόμη του μακρά, λευκοτάτη ὡς χιών, καὶ περιελίσσει αὐτὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ὡς σαρίκιον, τὸ δὲ βλέμμα του εἶνε τόσον ὀξυδερκὲς ὥστε ἐπροξένησεν δυσάρεστον ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἰατρόν.

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ, ἀπεκρίθη ἀσμένως, ὅτι τὸ βαθὺ γῆράς του ὠφείλετο εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ διαίταν, καὶ εἰς τὸ ὅτι οὐδέποτε περιέπεσεν εἰς οἵαν τινὰ ὑπερβολήν.

Τρώγω ἅπαξ τῆς ἡμέρας, εἶπεν ἐκεῖνος καὶ οὐδέποτε ποιοῦμαι ἄλλην χρῆσιν τροφῆς εἰμὴ τῆς μᾶλλον ἐπιρρωστικῆς καὶ θρεπτικῆς. Ἕκαστον ἄριστόν μου διαρκεῖ ἡμίσειαν ὥραν, διότι πιστεύω ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ φάγω περισσότερον κατ' ἐκείνην τὴν περίστασιν ἀφ' ὅτι τὸ σῶμα δύναται νὰ πέψῃ εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας. Νηστεύω τὴν πρώτην καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν ἑκάστου μηνός, καὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας πίνω τόσον ὕδωρ ὅσον δύναμαι νὰ ὑπομείνω. Ἐγὼ πάντοτε ἀσίνω τὴν τροφήν μου νὰ ψυχρανθῇ πρὶν ἢ τὴν θίξω. Εἰς ταῦτα ἀποδίδω τὸ γῆρᾶς μου.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Ποῖον ζῷον δύναται νὰ πηδήσῃ τὴν μεγαλειτέραν ἀπόστασιν;

Μεταξὺ τῶν μεγαλειτέρων ζώων, ὁ Καγκαροῦ κατέχει τὴν πρώτην θέσιν. Πηδᾷ μετὰ τῆς μεγίστης εὐκολίας 60 πόδ. μέχρις 70, καὶ ὑπερπηδᾷ ξύλινα προσκόμματα ἀπὸ 12 ποδῶν μέχρι 15 τὸ ὕψος. Ὁ Springbok, εἶδος ἀντίλοπος, πηδᾷ 10 πόδ. μέχρι 12 ποδῶν ἐναερίως, καὶ διάστημα πλεον τῶν 10 υἱαρδῶν μέχρι 12 ἁπλῶς πρὸς ἰδίαν τέρψιν. Τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἶγες ὑπερβαίνουσι πρόσκομμα 12 ποδῶν τὸ ὕψος. Ὁ λέων, ἡ τίγρις, καὶ ἡ λεοπάρδαλις δύνανται νὰ ὑπερβῶσι μεγάλας ἀποστάσεις, ἐν ᾧ τὸ μέγιστον μνημονευόμενον πήδημα ἵππου εἶνε 37 ποδῶν.

* * *

Αἱ μέλισσαι ἢ αἱ περιστεραὶ δύνανται νὰ πετῶσι ταχύτερα;

Τοῦτο ἀπεδείχθη προσφάτως ὑπὲρ των μελισσῶν, διά τινος πειραματικῆς ταχυδρομίας, ἥτις ἐγένετο ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ λῦσαι τὸ ζήτημα. Εἷς περιστερεόφιλος ἐκ τῆς Χάμης, τῆς Βεσθφαλίας, ἔβαλε στοίχημα ὅτι δωδεκὰς μελισσῶν ἀπολυθεῖσαι τρία μίλια ἀπὸ τῆς κυψέλης των ἤθελον φθάσει εἰς αὐτὴν ταχύτερον ἀφ' ὅτι δωδεκὰς περιστερῶν εἰς τὸν περιστερεῶνά των ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως. Οἱ συναγωνισταὶ ἀπελύθησαν ἐν τῇ Ρίνχερν, κώμῃ σχεδὸν μίαν λεῦγαν μακρὰν τῆς Χάμης, καὶ ἡ μὲν πρώτη μέλισσα διήνυσεν ἓν τέταρτον τοῦ λεπτοῦ πρὸ τῆς πρώτης περιστερᾶς, ἄλλαι τρεῖς δὲ μέλισσαι ἔφθασαν εἰς τὴν κυψέλην πρὸ τῆς δευτέρας περιστερᾶς, τοῦ κυρίου σώματος ἀμφοτέρων τῶν ἀποσπασμάτων τελοῦντος τὴν πτῆσιν σχεδὸν συγχρόνως κατὰ μίαν ἢ δύο στιγμὰς βραδύτερον. Αἱ μέλισσαι, ὅμως, προέβησαν κατάτι εἰς τὴν ταχυδρομίαν ἀφοῦ, ἐκυλίσθησαν εἰς ἄλευρον πρὶν ἢ ἐκκινήσωσι χάριν τῆς ταὐτότητος.

* * * *

Εἶνε δυνατὸν νὰ χαραχθῇ ἐπιγραφή τις ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος ἀνθρωπίνου ὄντος ἄνευ τῆς ἐγχειρήσεως τοῦ στιγματισμοῦ;

Ἡ ἀνθρωπίνη ἐπιδερμὶς ὁμοιάζει κατά τι πρὸς φύλλον περγαμηνῆς, οὖσα μεστὴ μικρῶν πόρων. Ἕνεκα τοῦ πορώδους τούτου εἶνε εὐκολώτατον νὰ χαράξῃ τις οἱανδήποτε ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, διὰ ποικίλων ὀξέων καὶ χρωματιστῶν βαφῶν καὶ χρωμάτων, ἥτις θέλει διαμείνει τόσον ἀνεξίτηλος ὅπως τὰ στίγματα σημειόνουσιν ἐὰν δὲ ἐπαναληφθῇ πολλάκις, ἢ ἐπιδερμὶς θέλει ἀπορροφήσει καὶ διατηρήσει τὰ χρώματα εἰς βαθμὸν τοιοῦτον ὥστε θέλει εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ ἐξαλείψῃ τις. Τοιαύτη ἐργασία—ἥτις εἶνε ὅλως διάφορος τοῦ στιγματισμοῦ—ἐκτελεῖται ὑπὸ πολλῶν ἀγρίων φυλῶν. Οἱ Τιμπούζ (ἀρχηγοὶ) τῆς Σαχάρας ἐν Ἀφρικῇ δηλοῦσι τὴν διαφορὰν τοῦ βαθμοῦ διὰ ποικίλων ἐγκοπῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου. Τοιαῦτα χαρακτηριστικὰ σημεῖα διακρίνουν προσέτι τὰς φυλὰς καὶ τὰς οἰκογενείας. Οὐδὲν τιμάριον ἐπιτρέπεται μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες φέρουν τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα. Ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοσμήματα οἱ δὲ περιηγηταὶ λέγουσιν ὅτι ἐκεῖνοι μεταχειρίζονται πραγματικῶς ἐνδυμασίαν τινά, διότι ἐμποδίζουσι τὴν ἐντύπωσιν τῆς γυμνότητος.

Εἰς τὰς μεσημβρινὰς Νήσους αἱ ἐγκεχαραγμέναι αὗται εἰκόνες παριστάνουσιν ἐμβλήματα θεοτήτων, ἔχουσαι θρησκευτικὴν σημασίαν.

* * * *

Εἰς ποίαν χώραν ἀπαιτεῖται ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ἀποφάσεως;

Τοῦτο συμβαίνει ἐν Σουηδίᾳ, καθότι ὁ ποινικὸς νόμος ἐκείνης τῆς χώρας διατάσσει, ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ δύναται μόνον νὰ ἐκτελεσθῇ ἐὰν ὁ ὑπόδικος ὁμολογήσῃ τὸ ἔγκλημα τὸ ἀποδιδόμενον εἰς αὐτόν. Ἐάν, ὅμως, ὁ ἐγκληματίας ἐπιμόνως διαμαρτύρηται ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός του ἀπέναντι ἀκαταγωνίστων ἀποδείξεων, τίθεται ἐν ἐνεργείᾳ ἡ λίαν ἀδυσώπητος καὶ αὐστηρὰ πειθαρχία τοῦ δεσμωτηρίου, ἐφ' ᾧ λέγεται ὅτι πολλάκις ἐκ τῆς πράξεως ταύτης προκύπτει ἡ ἀναγκαία ὁμολογία Οὕτος ὁ τρόπος ὅζει ὑπὲρ τὸ δέον τῆς παλαιᾶς τῶν βασανιστηρίων μεθόδου ὥστε νὰ ἀπάδῃ τῶν ἰδεῶν τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐπικρατούσης ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ.

Αἱ δηλητηριώδεις χημικαὶ οὐσίαι αἱ θανατηφόροι εἰς τὸ ἀνθρώπινον ὄν, ἔχουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐπὶ τῶν κτηνῶν;

Τὰ πειράματα ἀπέδειξαν τὸν ἐναντίον. Ὑπάρχουν χημικαί τινες οὐσίαι θανατηφόροι ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, αἵτινες δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἄνευ βλάβης ὑπὸ διαφόρων κτηνῶν. Ἐπὶ παραδείγματι, οἱ ἵπποι δύνανται νὰ φάγωσι μέγα ποσὸν ἀντιμονίου, οἱ κύνες μέγα ποσὸν ὑδραργύρου, οἱ μῦς κωνείου, οἱ λαγιδεῖς στρύχνης, καὶ αἱ αἶγες καπνοῦ χωρὶς νὰ ἔχωσιν οὐδὲν ἐπιβλαβὲς ἀποτέλεσμα. Ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχουν οὐσίαι, ἔχουσαι πολὺ ἐπιβλαβέστερον ἀποτέλεσμα ἐπὶ των κτηνῶν ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Χάριν παραδείγματος, τὸ πετροσέλινον φονεύει τοὺς ψιττακούς, καὶ τὸ πρωσσικὸν ὀξὺ τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων φονεύει τοὺς κύνας καί τινα πτηνά. Ἡ νικοτιανή, τὸ δηλητηριῶδες ἀλκαλικὸν ὀξὺ τοῦ καπνοῦ τὰ φύλλα, προξενεῖ ταχέως τὸ θάνατον εἰς πάντα τὰ ζῷα. Οἱ κύνες καὶ αἱ γαλαῖ προσέτι εἰσὶ πολὺ πλέον ἐπιδεκτικοὶ πρὸς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ χλωροφορμίου ἢ ὁ ἄνθρωπος, καὶ πολὺ τάχιον καταστρέφονται ὑπ' αὐτοῦ. Ἐὰν τοῦτο τὸ ἀνεκτίμητον ἀναισθητικὸν ἤθελε τὸ πρῶτον δοκιμασθῆ ἐπὶ τοιούτων ζώων, ἴσως ἤθελε θεωρηθῆ τοσοῦτον ὀλέθριον ὥστε οἱ ἀνακαλύψαντες αὐτὸ ἤθελον λυπηθῆ νὰ δοκιμάσωσι τὰ ἀποτελέσματά του ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων.

* * *

Τίς ἡ χρησιμότης τοῦ κοκκοφοίνικος;

Ἀναμφιβόλως τὸ δένδρον τοῦ κοκκοφοίνικος εἶνε ἐκ τῶν χρησιμωτέρων δένδρων εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τὸ ξύλον του εἶνε πολὺ χρήσιμον εἰς τὴν οἰκοδομικήν, τὴν ναυπηγικὴν καὶ τὴν ξυλο.ργίαν ἐν γένει, διὰ τῶν φύλλων του γίνονται στέγαι οἰκιῶν καὶ τρέφονται τὰ κτήνη. Διὰ τῶν ἰνῶν του κατασκευάζονται σχοινία, σάρωθρα, ψῆκτραι, ποδόμακτρα καὶ χάρτης. Τὸ ἀμύγδαλον τοῦ πυρίνος του εἶνε ἡ κυρία τροφὴ τῶν ἐγχωρίων εἰς πολλὰ μέρη τῶν Ἰνδιῶν, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐν αὐτῷ, τὸ καλούμεν γάλα τοῦ κοκκοφοίνικος εἶνε τὸ ποτόν των. Παρέχει ἐπίσης οἶνον, σάκχαριν, ἔλαιον κηρόν, ρητίνην, καὶ τροφὴν διὰ τὰ κτήνη. Ὁ φλοιὸς τοῦ πυρίνος μεταβάλλεται εἰς κύπελλα καὶ πολλὰ ἄλλα οἰκιακὰ χρειώδη, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ λοβοῦ γίνονται ἐνδύματα, σχοινία, καὶ τάπητες. Τὸ ἔλαιον εἶνε χρησιμώτατον εἰς τὴν μαγειρικήν, κηροποιΐαν καὶ σαπωνοποιΐαν. Καθαριζόμενον παράγει γλυκερίνην καὶ οἱ Ἰνδοὶ τὸ μεταχειρίζονται πρὸς φωτισμὸν τῶν οἰκιῶν των. Ὑπάρχουσι 280,000,000 περίπου ἐκ τῶν χρησίμων τούτων δένδρων.

* * * *

Ποῖον εἶνε τὸ ἁπλούστατον καὶ ἀσφαλέστατον ποτὸν διὰ τὰ παιδία;

Τοῦτο ἀναμφιβόλως εἶνε τὸ γάλα, ὅπερ, καθ' ὅλην τὴν παιδικὴν περίοδον, δέον νὰ ἀπαρτίζῃ τὸ πρώτιστον μέρος τῆς λαμβανομένης τροφῆς. Οὐδὲν ἄλλο ρευστὸν ἐκτὸς τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ ὕδατος εἶνε ἀναγκαῖον ἢ ἐπιθυμητὸν εἰς τὰ ὑγιᾶ παιδία, ὅπερ πρέπει νὰ δίδωται κατὰ μικρὰς δόσεις, διότι ἡ ἅπαξ διδομένη μεγάλη δόσις ἐμποιεῖ ἕξιν κακὴν καὶ παράγει δυσπεψίαν. Εἰς πᾶν εἶδος τροφῆς ὑπάρχει ἀρκετὸν ὕδωρ, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰσάγωμεν ὑπερβολικὸν ἐκ τούτου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν σύστημα. Δροσερὸν ὕδωρ μὲ ἐψημένον ἄρτον ἴσως εἶνε τὸ ἁπλούστατον καὶ ἀσφαλέστατον ποτὸν ὅταν τὰ παιδία αἰσθάνωνται δίψαν ἐκτὸς τῶν ὡρῶν τοῦ φαγητοῦ. Τὸ κριθαρόνερον καλῶς βεβρασμένον, ἐστραγγισμένον καὶ ἐψυχραμένον καὶ μεμιγμένον μετ' ὀλίγης σακχάρεως, εἶνε ἄλλο ἐξαίρετον ποτόν. Τοῦτο βοηθεῖ τὴν πέψιν, καὶ ἐνισχύει τὸ σύστημα ἀλλὰ τὰ παιδία δὲν πρέπει νὰ πίνωσι αὐτὸ συγχρόνως μὲ τὸ φαγητόν των, ἀλλὰ μετ' αὐτό.

* * *

Ποία χώρα ἔχει πλείονας ἰατροὺς κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ;

Αἱ ὁμόσπονδοι πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἔνθα ὑπάρχουν πλείονες ἰατροὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμόν, καὶ ὡσαύτως μείζων ἀριθμὸς κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην χώραν τοῦ κόσμου. Κατὰ τὸ 1882 αἱ ὁμόσπονδοι Πολιτεῖαι εἶχον 65,000 ἰατρούς, ἀναλογοῦντας 122 ἰατροὺς πρὸς 100,000 πληθυσμόν. Κατά τινα πρόσφατον ἰατρικὴν ἔκθεσιν, ὁ τῶν ἰατρῶν ἀριθμὸς ηὐξήθη κατὰ 86,000 περίπου, ἀπαρτίζων τὴν ἀναλογίαν τῶν ἰατρῶν πρὸς τὸν πληθυσμὸν σχεδὸν ὥσπερ εἷς πρὸς 650. Ἐν Ρωσσίᾳ, ἡ ἀναλογία εἶνε εἷς πρὸς 17,000 ἐν ᾧ ἐν τῇ Μεγάλη Βρεττανίᾳ ἡ ἀναλογία εἶνε εἷς πρὸς 562. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀναλογία εἶνε εἷς πρὸς 1,500. Τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἠκολούθησαν ἐκτενέστερον αἱ γυναῖκες τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν ἢ αἱ τῶν ἄλλων χωρῶν, καθότι 2,500 ἐκ τοῦ γυναικείου φύλου ἐν ταῖς Ὁμοσπόνδοις Πολιτειας ἔλαβον διπλώματα εἴτε ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν εἴτε ξένων ἰατρικῶν Σχολῶν. Τὸ πρῶτον ἰατρικὸν πτυχίον τὸ δοθὲν εἰς γυναῖκα ἐχορηγήθη πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν. Ἡ Μεριλάνδη εἶνε ὁ πολυπληθέστερος νομὸς ἐν ταῖς Ὁμοσπόνδοις Πολιτείαις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τοὺς ἰατρούς, ἑνὸς ἰατροῦ ἀναλογοῦντος ἐκεῖ πρὸς 329 κατοίκους Ἐν ταῖς Ὁμοσπόνδοις Πολιτείαις ὑπάρχουν 116 σχολαὶ τῆς ἰατρικῆς, ἐν ᾧ ἡ Ἀγγλία ἀριθμεῖ μόνον 25.

ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Λογογράφοι καὶ ποιηταὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι νοσοῦσι τὴν κεφαλὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, διαφέροντες μόνον κατὰ τὴν βαθμολογίαν. Ἐκ τούτων θεωροῦμεν ἄξιον πολλοῦ ἐνδιαφέροντος νὰ περιγράψωμεν τὰς ἀπατηλὰς ὀπτασίας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἵνα καταδείξωμεν ὅτι καὶ οὗτοι ἂν καὶ ἐξέχοντες διανοητικῶς καὶ διὰ παιδείας μεμορφωμένοι οὐχ ἧττον ὑπόκεινται εἰς πλάνας τῆς φαντασίας χειροτέρας πολλάκις τῶν κοινῶν ἀνθρώπων.

Οὕτω τὸν Βύρωνα συχνάκις ἐπεσκέπτετο φάσμα τι, ἀλλ' ἐγίνωσκεν ὅτι τοῦτο ἦτο πλάσμα τῆς φαντασίας. Ὁ Πὼπ εἶδεν ἕνα βραχίονα διερχόμενον τὸν τοῖχον. Ὁ Γκέτε διηγεῖται, ὅτι ἡμέραν τινὰ εἶδεν τὸ ἄτομόν του βαδίζον πρὸς αὐτόν. Ὁ Μπὸν Γκίονσον ἠγρύπνει καθ' ὅλην τὴν νύκτα θεώμενος μετ' ἐνδιαφέροντος στῖφος Ταρτάρων, Τούρκων καὶ Ρωμαίων Καθολικῶν, οἵτινες ἐμάχοντο περὶ τῆς ἕδρας του μέχρι πρωΐας. Ὁ δόκτωρ Γκίονσον ἤκουσε τὴν μητέρα του ἐκφωνοῦσαν τὸ ὄνομά του καθαρᾷ τῇ φωνῇ, καίτοι αὕτη κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον διέτριβεν ἐν ἑτέρα πόλει. Καὶ ὁ Σὶρ Γκιόγιουα Ρεϊνόλτς ἀπερχόμενος τῆς οἰκίας του, ἐνόμισεν ὅτι αἱ λυχνίαι ἦσαν δένδρα, οἱ δὲ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες θάμνοι συνταρασσόμενοι ὑπὸ τοῦ ζεφύρου. Ὁ Νικολάης ἐταράσσετο ὑπὸ τῆς παρουσίας πτώματος ὅπερ ἐξηφανίζετο καὶ ἐπανήρχετο ἐκ διαλειμμάτων. Τοῦτο παρηκολουθεῖτο ὑπὸ μορφῶν ἀνθρωπίνων, αἵτινες εἰσήρχοντο εἰς τὸ δωμάτιον καί, ἀφ' οὗ ἠτένιζον ἐπ' ὀλίγον πρὸς αὐτόν, ἔφευγον. Οὐδεὶς τῶν φίλων του ἦν μεταξὺ τῶν μορφῶν ἃς ἔβλεπεν. Ἀφ' οὗ ἐπί τινας ἑβδομάδας ἀπήλαυσε τῆς σωπηλῆς σχέσεως τῶν ἐπισκεπτῶν του, μετὰ ταῦτα ἤρξαντο οὗτοι νὰ τῷ ὁμιλῶσι, περιγράφει δὲ τὴν συνδιάλεξίν των συντόμως καὶ τερπνῶς. Τοιαῦται ὀπτασίαι θὰ ἔκαμνον πολλοὺς νὰ γείνωσιν ἔκφρονες, ἀλλ' ὁ Νικολάης ἐνόησεν ὅτι ἐκεῖναι δὲν ἦσαν εἰμὴ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπεψίας.

Βόστομ ὁ φυσιολόγος ἔβλεπε εἰκόνας καὶ πρόσωπα, ἀναλαμβάνων δὲ ἐκ τῆς στιγμιαίας αὐτοῦ ἐκπλήξεως, ἤρχιζε νὰ μελετᾷ τὰς ἕξεις καὶ τὰ ἔθιμα τῶν ἐπισκεπτῶν του οἵτινες παρέμενον παρ' αὐτῷ ἐπὶ τρία ἡμερονύκτια. Μία μορφὴ ἀνθρωπίνη ἀδιακόπως εὑρίσκετο

ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ εἴκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας, τοὺς χαρακτῆρας καὶ τὸν κεφαλόκοσμον τόσον εὐδιάκριτα ὅσον ζῶντος ἀνθρώπου, οὐδεμίαν ὅμως ἔχουσαν ὁμοιότητα πρός τινα ἣν ποτὲ εἶδε. Τέλος τὸ φάσμα ἠφανίσθη ἵνα δώσῃ τόπον εἰς τάγματα μικροσώμων ὄντων, ἅπερ ἔπαιζον ὡς ἀνδρείκελα πρὸς τέρψιν αὐτοῦ.

Ὁ λόγος, λέγει ὁ Κονόλλη, οὗ ἕνεκα ὁ Νικολάης καὶ ὁ Βόστοκ δὲν παρεφρόνησαν, ἦν διότι οὐδέποτε ἐπίστευον εἰς τὴν πραγματικὴν ὕπαρξιν τῶν ὀπτασιῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὀπτασιῶν ἀνδρῶν τινων διεγνώσθησαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Αἱ θρησκεῖαι ἱδρύθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λόγων ἀνδρῶν ὑποτιθεμένων ὅτι ἐνεπνέοντο, ἀλλ' οἵτινες ἁπλῶς ἔπασχον ἔκ τινος εἴδους παραφροσύνης ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὀνομαζομένης «ἔκστασις».

Ὁ Ὀλιβέρος Κρόμγουελ, κείμενος ἄϋπνος ἐπὶ τῆς κλίνης του, εἶδε τὰ παραπετάσματα ἀνοίγοντα καὶ μίαν γιγαντιαίαν γυναῖκα ἐμφανισθεῖσαν ἥτις εἶπεν αὐτῷ ὅτι θέλει γείνῃ ὁ μέγιστος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνθρώπων.

Τῷ 1806, ὁ στρατηγὸς Ράπ ἔχων σπουδαίας εἰδήσεις εἰσῆλθεν εἰς τὰ δώματα τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος ἀνάγγελτος, καὶ εὗρε τὸν μέγαν μαχητὴν ἐν παραστήματι ἐκστάσεως, ἀτενίζοντα πρὸς τὴν ὀροφήν, Ὁστρατηγὸς ἐποιήσατο σκοπίμως θόρυβον, ἐφ' ᾧ ὁ Ναπολέων ἐδράξατο τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἐν ἐξάψει εἶπε.

«Κύτταξε ἐκεῖ ἐπάνω!»

Ἐκύτταξεν ἀλλὰ δὲν εἶδε τίποτε.

«Πῶς», εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, «δὲν τὸν βλέπεις»;

«Εἶνε ὁ ἀστήρ μου—ἀκτινοβολεῖ ἔμπροσθέν σου, αὐτὸς ποτὲ δὲν μὲ ἐγκατέλιπεν. Τὸν βλέπω κατὰ πᾶσαν μεγάλην περίστασιν ὠθοῦντα με ἐπὶ τὰ πρόσω. Εἶνε ἀλάνθαστος οἰωνὸς ἐπιτυχίας».

Ἄνδρες τινὲς ἐνεπνεύσθησαν, ἵνα ἐπιμένωσιν εἰς τὸ βιωτικόν των ἔργον διὰ τῆς μετ' αὐτῶν συνομωσάσης ὀπτασίας. Ὁ Λογιόλα κείμενος τετραυματισμένος κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Παμπελόνης, εἶδε τὴν Θεοτόκον, ἥτις ἐνεθάρρυνεν αὐτὸν νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀποστολήν του.

Ὁ Μπενβενοῦτος Κελλίνης καθειργμένος ἐν Ρώμῃ, ἀπεφάσισε νὰ ἐλευθερωθῇ δι' αὐτοκτονίας, ἀλλ' ἐκωλύθη ὑπὸ τοῦ φάσματος νεαρᾶς γυναικὸς θαυμασίας καλλονῆς, τῆς ὁποίας οἱ ἔλεγχοι τὸν ἀπέτρεψαν τοῦ σκοποῦ του. Τοῦτο τὸ πνεῦμα ἐπέστρεφε καὶ τὸν ἐπαρηγόρει κατ' ἄλλας περιστάσεις καθ' ἃς ἐτύγχανε καταβεβλημένος. Ὁ Καρτέσιος παρηκολουθεῖτο ὑπὸ ἀοράτου ἀτόμου τὴν φωνὴν τοῦ ὁποίου ἤκουε παροτρύνουσαν αὐτὸν νὰ συνεχίσῃ τὰς περὶ τῆς ἀληθείας ἐρεύνας του.

Ὁ Τάσσος ἀκραδάντως ἐπίστευεν ὅτι ἐκέκτητο οἰκεῖόν τι δαιμόνιον, ὅπερ μεγάλως ἐτέρπετο καὶ ἐψυχαγωγεῖτο συνδιαλεγόμενον μετ' αὐτοῦ. Ὁ φίλος του Μάνσος, ἀπεπειράθη νὰ τὸν πείσῃ περὶ τῆς ὀπτικῆς ἀπάτης, ἐφ' ᾧ ὁ ποιητὴς προέτεινε νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἀπιστοῦντα φίλον του εἰς τὸ φάσμα. Ἀλλὰ καίτοι αὐτὸς πολλάκις ἤκουσε τὸν Τάσσον συνδιαλεγόμενον μετὰ τοῦ φαντασιώδους ὄντος, οὐδέποτε ἐγένετο ὁρατὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄλλων.

Ὀλίγοι πιστεύουν ὅτι ὁ Λούθηρος πράγματι συνεζήτησε πυρετώδως μετ' ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς τοῦ ἄλλου κόσμου, ὅτι ὅμως αὐτὸς οὗτος τὸ ἐπίστευεν, ἔχομεν τὴν ἰδίαν μαρτυρίαν αὐτοῦ περὶ τῆς συζητήσεως ταύτης.

Ὁ Ravaillac, ἐν ᾧ ἔψαλλεν τὸ «Ἐλέησόν με» καὶ «Περὶ τῶν κεκοιμημένων» ἀδιστάκτως ἐπίστευεν ὅτι οἱ φθόγγοι οὓς ἐξέπεμπεν προήρχοντο ἐκ τῆς φύσεως, καὶ ὅτι εἶχον πλῆρες τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς σάλπιγγος.

Ὁ Κόμης Ἐμμανουὴλ Σβέδενβοργ ἐπίστευεν ὅτι ἐκέκτητο τὸ προνόμιον τοῦ συνομιλεῖν μετ' ἀτόμων τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Ὁ Ἰωάννης Engelbrecht διετέλει ὑπὸ παρεμφερῆ ἐντύπωσιν.

Ὁ Ζίμμερμαν διετέλει ἐπί τινα χρόνον ἐν διηνεκεῖ φόβῳ φαντασιώδους ἐχθροῦ, ὃν ἀνέμενε νὰ φθάσῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς βίας, εἰς τὸ οἴκημά του καὶ νὰ τὸ κατασυλήσῃ.

Οἱ ἐγκληματίαι ἀπήχθησαν πολλάκις ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ὑποχωροῦντες εἰς τὰς ὀπτασίας προξενουμένας ὑπὸ τῆς τεταραγμένης συνειδήσεως. Ἡ φαντασία τοῦ κλέπτου μετατρέπει ἕκαστον θάμνον εἰς δραστήριον καὶ νοήμονα ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον.

Ὁ βασιλεὺς Θεόδωρος δὲν ἠνείχετο τὸν γερουσιαστὴν Σύμμαχον, ἀγαθὸν καὶ ἐνάρετον ἄνδρα, διὰ τοῦτο τὸν κατεδίκασεν εἰς θάνατον. Ἀλλὰ μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐστερήθη τῆς συνήθους αὐτῷ ζωηρότητος, ἤρξατο φαινόμενος σκυθρωπὸς καὶ μονολογῶν κατὰ μέρος. Ἡμέραν τινὰ ἐν ᾧ ἐγευμάτιζε, παρατεθέντος ἰχθύος, τινὸς ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐνόμισεν ὅτι εἶδε τὴν κεφαλὴν τοῦ Συμμάχου προσκεκολλημένην εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἡ ὀπτική του ἀπάτη τῷ ἐπροξένησε τὸν θάνατον.

Ὁ Βέσσος περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν αὐλικῶν του, αἴφνης ἐσπάσατο τὸ ξίφος, του καὶ ὁρμήσας πρὸς φωλέαν ἀηδόνων κατέστρεψεν αὐτήν. Μετὰ τὸν ἀσυνείθιστον τοῦτον ἀγῶνα ἠρωτήθη τὸν λόγον τῆς αἰφνιδίου του ἐκρήξεως, οὗτος δὲ διὰ τόνου ὀργίλου ἀπεκρίθη «Δὲν ἠκούσατε αὐτὰς λεγούσας ὅτι θὰ φονεύσω τὸν πατέρα μου». Κατόπιν ἀπεδείχθη γενόμενος τῷ ὄντι ἔνοχος τούτου τοῦ ἐγκλήματος.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΠΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ἠγόρασα μίαν ἀγελάδα παρ' αὐτοῦ, κύριε εἰρηνοδίκα, εἶπεν ὁ ἐνάγων πρὸς τὸν δικαστὴν ρωσσικῆς τινος κωμοπόλεως, καὶ ἐσυμφωνήσαμεν νὰ μοῦ τὴν φέρῃ, ἀφοῦ τοῦ ἐπλήρωσα εἴκοσι ρούβλια, τώρα ἀρνεῖται νὰ μοῦ παραδώσῃ αὐτὴν λέγων ὅτι δὲν ἔλαβε χρήματα παρ' ἐμοῦ!

— Ἔχεις μάρτυρας ὅτι ἐπλήρωσας; ἠρώτησεν ὁ εἰρηνοδίκης.

— Ὄχι ἀπεκρίθη θλιβερῶς ὁ ἐνάγων.

— Σὲ ἐπλήρωσεν, ἠρώτησεν ὁ δικαστής, ἀποτεινόμενος ἤδη πρὸς τὸν ἐναγόμενον;

— Ὄχι!. κύριε εἰρηνοδίκα δὲν εἶδα οὔτε τὸ λεπτόν του. Νομίζετε ὅτι ἂν μ' ἐπλήρωνε θα. . .

— Καλά, καλά, διέκοψεν ὁ δικαστής, ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐνάγοντος, ὅπως ἔχει ἄνευ μάρτυρος ἢ ἄλλης ἀποδείξεως, εἶνε ὅλως ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέα. Ἐν τοσούτῳ μοὶ φαίνεται τίμιος ἄνθρωπος καὶ ὑποθέτω ὅτι εἶνε ἐν πεποιθήσει, ὅτι ἔχει δίκαιον καὶ ὅτι ἀληθῶς ἔχασε τὰ εἴκοσι του ρούβλια. Ἑπομένως ἵνα ἱκανοποιηθῇ καὶ αὐτὸς καὶ σὺ ἂς κάμωμεν μίαν μικρὰν συνεισφορὰν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐγὼ δίδω πέντε ρούβλια· τί δίδεις σύ; πρέπει καὶ σὺ νὰ δώσῃς κἄτι.

— Βεβαια, κύριε εἰρηνοδίκα, ἀφοῦ τὸ θέλετε εὐχαρίστως. Ἀρκοῦν τρία ρούβλια; Λάβετε αὐτά. Εἶπεν ὁ ἐναγόμενος.

Ὁ δικαστὴς ἔλαβε τὰ τρία ρούβλια καὶ ἐξετάζων σοβαρῶς τὸ χαρτονόμισμα ἐκίνησε δυσαρέστως τὴν κεφαλὴν προσβλέπων ὑπόπτως τὸν ἐναγόμενον. Αἴφνης ἀνέκραξε διὰ βροντώδους φωνῆς:

— Πῶς τολμᾷς νὰ παρουσιάσῃς κίβδηλα νομίσματα ἐνώπιον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τούτου δικαστηρίου Ἔχεις καὶ ἄλλα χαρτονομίσματα ὡς αὐτό; τὸ πρᾶγμα εἶνε σπουδαῖον τῷ ὄντι! Λέγε ποῦ τὰ εὗρες;

Ὁ ἐναγόμενος ἐγένετο ἐρυθρός, εἶτα λευκὸς καὶ εἶτα ἔλαβεν τὴν ὄψιν πτώματος, ἐτραύλισε λέξεις τινὰς ἀσυναρτήτους, ἐδίσταση καὶ ἐπὶ τέλους ὡμολόγησεν ὅτι ἔλαβε τὰ χαρτονομίσματα παρὰ τοῦ ἐνάγοντος εἰς πληρωμὴν τῆς ἀγελάδος.

— Μοὶ ἐπλήρωσε, προσέθηκεν, εἴκοσι ρούβλια ἀλλὰ εἶνε κίβδηλα, κύριε δικαστὰ καὶ δι' αὐτὸ εἶπα ὅτι δὲν ἔλαβα τίποτε παρ' αὐτοῦ. Ἐγὼ βλέπετε εἶμαι ἀθῶος καὶ πρέπει αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Σιβηρίαν καὶ ὄχι ἐγώ.

— Τὸ ἤξευρα ὅτι σὲ εἶχε πληρώσει, εἶπεν ὁ δικαστὴς ἀλλὰ ἐχρειάζετο ἀπόδειξις. Ἤδη ἡ μαρτυρία σοῦ τοῦ ἰδίου δὲν ἀφίνει πλέον οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν. Τὰ χαρτονομίσματα εἶνε καλὰ καὶ ὀφείλεις ἀμέσως ν' ἀποδώσῃς τὴν ἀδίκως κατακρατουμένην ἀγελάδα πρὸς τὸν ἀγοράσαντα αὐτήν.

Παρομοία δίκη συνέβη ἐνώπιον γερμανικοῦ τινὸς δικαστηρίου.

Ἐργάτης τις ἐνήγαγε τοὺς ἐργοστασιάρχας εἰς τῶν ὁποίων τὴν ὑπηρεσίαν διετέλει ἰσχυριζόμενος ὅτι ἀπώλεσε τὴν χρῆσιν τοῦ ἀριστεροῦ του ὀφθαλμοῦ ἐν τῷ μηχανουργείῳ των πληγεὶς ὑπὸ μηχανῆς τινος. Οἱ ἐξετάσαντες αὐτὸν ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς ἐφαίνετο καθ' ὅλα καλῶς ἔχων, ἀλλ' οὗτος ἐπέμενε ὑποστηρίζων τὴν ἀπαίτησιν του.

— Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ στιγμάς τινας εἶπεν ὁ δικαστής. Ἐνάγων ἔξελθε ἐκ τῆς αἰθούσης μέχρις οὗ ἐπαναληφθῇ ἡ ὑπόθεσίς σου.

Ἅμα τῇ ἐξόδῳ του, ὁ δικαστὴς ἀποταθεὶς πρὸς τὸν συνήγορον τοῦ ἐναγομένου τῷ εἶπε νὰ γράψῃ ἐπὶ μέλανος πίνακος, διὰ πρασίνης μελάνης ἢ μολυβδοκονδύλου, νὰ φέρῃ δὲ ζεῦγος ὀματοῦκλίων μὲ λευκὴν ὕαλον διὰ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐρυθρὰν διὰ τὸν δεξιόν. Τούτου γενομένου ὁ ἐνάγων προσεκλίθη νὰ εἰσέλθῃ καὶ πάλιν ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ ἡ δίκη ἐπανελήφθη.

— Φόρεσον τὰ ὀματοῦκλια ταῦτα τῷ εἶπεν ὁ δικαστής.

Ὁ ἐνάγων ὑπήκουσε.

— Τώρα ἀνάγνωσε τὰ ἐπὶ τοῦ πίνακος γεγραμμένα.

Ὁ ἄνθρωπος ἀνέγνωσεν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δυσκολίας.

— Ἀπεδείχθης ψεύστης, τῷ εἶπεν ὁ δικαστὴς ἅμα ἔπαυσεν ἀναγινώσκων. Ἀνέγνωσας τὰ γεγραμμένα διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ, καθ' ὅσον θὰ σοὶ ἀπέβαινεν ἀδύνατον νὰ τὰ διακρίνῃς διὰ τοῦ δεξιοῦ, ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ αὐτοῦ ἐρυθρὰ ὕαλος θὰ μετέβαλλε τὰ ἐπὶ τοῦ μελανοῦ πίνακος πράσινα γράμματα εἰς μελανὰ καὶ θὰ σοὶ ἀπέβαινεν ἀδύνατος ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ.

ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ γαλῆ εἶνε ὡρολόγιον

Πάντες γνωρίζουσιν ὅτι αἱ γαλαῖ διακρίνουσιν ἐν τῇ σκοτείᾳ. Τοῦτο συμβαίνει ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης κατασκευῆς τῶν ὀφθαλμῶν των. Θὰ παρετήρησε βεβαίως ὁ ἀναγνώστης, ὅτι αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν των δὲν εἶνε πάντοτε τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ σκοτείᾳ καθίστανται μεγάλαι καὶ σκεπάζουσι ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐν δὲ μετρίῳ φωτὶ καθίστανται μικρότεραι, καὶ ἐν ἁπλέτῳ φωτὶ καθίστανται ἐπιμήκεις καὶ στεναὶ ὡς δύο ἁπλαὶ γραμμαί. Τῆς ἰδιότητος ταύτης ἐπωφελούμενοι οἱ Κινέζοι κατορθοῦσιν ἀναγινώσκωσι τὴν ὥραν.

Ἱεραπόστολός τις ὀνόματι Χοὺκ περιηγηθεὶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν Κίναν βεβαιοῖ τὸ τοιοῦτον λέγων ὅτι τῷ ἐνεποίησε μεγάλην ἱλαρότητα ὅταν ἐρωτήσας κατὰ πρώτην φορὰν τὸν ὑπηρέτην του τὸν εἶδε νὰ πλησιάσῃ τὴν γαλῆν καὶ ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμούς της νὰ παρατηρήσῃ αὐτοὺς καὶ νὰ τῷ εἴπῃ τὴν ὥραν.

Ὅπως δήποτε τὰ ὡρολόγια ταῦτα δὲν εἶνε πολὺ ἀσφαλῆ διότι ἂν μήτι ἄλλο θὰ ἀποβαίνωσιν ἄχρηστα κατὰ τὰς νεφελώδεις ἡμέρας.

* * *

Διορρυθμίαι φρενοβλαβῶν

Φρενοβλαβής τις, ἀγαπῶσα τὰς περιηγήσεις προσκολλᾷ ἐπὶ τοῦ μετώπου της γραμματόσημον καὶ νομίζει ὅτι ταξειδεύει ταχυδρομικῶς. Ἀφ' οὗ διέλθῃ οὕτως ὁλόκληρον νύκτα, προσθέτει ἕτερον γραμματόσημον καὶ νομίζει ὅτι ἐπανέρχεται εἰς τὸ φρενοκομεῖον ἢ ὡς τὸ καλεῖ τὸ μεγάρόν της.

Ἕτερος φρενοβλαβὴς νομίζει, ὅτι εἶνε κίβδηλον νόμισμα καὶ περιέρχεται συμβουλεύων τοὺς προστυχόντας, νὰ μὴ τὸν δεχθῶσι ἢ τὸν ἀλλάξωσι (ὡς νόμισμα) ὅταν ἡ σύζυγός του τὸν προσφέρῃ εἰς πληρωμήν.

Γυνή τις πάλιν ἥτις ἐργαζομένη ἐπὶ πολλὰς συνεχῶς ὥρας ἔβλαψε τὴν ὅρασίν της, ἤρξατο νὰ βλέπῃ τέσσαρας βελόνας καὶ τέσσαρας κλωστάς. Κατ' ἀρχὰς ἐνόησε ὅτι ἦτο ἀσθένεια καὶ προσεπάθησε νὰ θεραπευθῇ, ἀλλ' ἤδη ἤρξατο νὰ διισχυρίζηται ὅτι ὁ θεὸς ἵνα τὴν ἀνταμείψῃ διὰ τὴν φιλεργείαν της, τῇ ἔδωκε τὸ δῶρον νὰ ἐργάζηται τετραπλῶς.

* * * *

Εἷς ἐπαίτης

Τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον μᾶς διηγήθη κυρία τις, ὅπερ μεταδίδομεν ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν.

Φίλη της τις Γαλλὶς κατὰ τὴν πρώτην ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπίσκεψίν της, περιεκυκλώθη ὑπὸ ἐπαιτῶν ἐν ᾧ ἐξήρχετο ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Ἵνα ἀπαλλαγῇ αὐτῶν, ἔλαβε νόμισμά τι ἐκ τοῦ θυλακίου της, καὶ χωρὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ τὸ ἔδωκε πρὸς ἕνα ἐξ αὐτῶν, ὅστις τῇ ἐφάνη ὁ μᾶλλον ἄξιος οἴκτου. Μετ' ὀλίγον ὅμως θελήσασα νὰ πληρώσῃ τὴν ἄμαξάν της καὶ παρατηρήσασα τὰ νομίσματα ἃ ἐκράτει εἶδεν, ὅτι ἀντὶ δέκα παράδων τῷ εἶχε δώσει μίαν λίραν τουρκικήν. Ἀμέσως ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐρωτήσασα ἔμαθεν, ὅτι ὁ ἐπαίτης της εἶχεν ἀπέλθει εἰς τὴν κατοικίαν του, ἥτις ἔκειτο ἐκεῖ που πλησίον. Φαντασθῆτε τὴν ἔκπληξίν της, ὅταν μεταβᾶσα εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν, εἶδε κομψὸν οἰκίσκον καὶ εἰσελθοῦσα ἐν αὐτῷ εὗρεν τὸν ἐπαίτην καπνίζοντα ἀνέτως ἐπὶ ἀνακλίντρου. Ἅμα τὴν εἶδε οὗτος τῇ ὡμολόγησεν, ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψει τὸ σφάλμα της καὶ τῇ ἐπέστρεψε τὴν λίραν, ἀλλ' ἐπέμεινε ὅτι τῷ ὤφειλε τοὺς δέκα παράδες οὓς εἶχε προορίσει δι' αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς. Ἡ κυρία ἀντὶ 10 παράδων τῷ ἔδωκε 1 ½ γρόσι καὶ ἀπῆλθεν ηὐχαριστημένη.

* * * *

Τὸ ἄλυτον πρόβλημα.

Νομικός τις, ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ γραφείου του εἶχε πλάκα τινα καθ' ὅλον τὸν λήξαντα χειμῶνα περιλαμβάνουσαν «Κλεῖε τὴν θύραν» ὡς ἦν ἐπόμενον, τὰ ὀκτὼ δέκατα τῶν ἐχόντων ὑπόθεσιν τινα παρ' αὐτῷ, ἄφινον αὐτὴν ἠνεωγμένην. Ἐπελθόντος θερμοῦ καιροῦ, ἀνήρτησεν ἑτέραν πλάκα ἔχουσαν ὡς ἑξῆς «Ἄφινε τὴν θύραν ἠνεωγμένην» καί, ἐννοεῖται, πάντες σχέδον οἱ ἐπισκεπτόμενοι ἔκλειον αὐτὴν μετὰ προσοχῆς.

Πρὸ ἡμερῶν, μετὰ μιᾶς ὥρας σοβαρὰν σκέψιν, ἐξήγαγε τῶν στροφίγγων τὴν θύραν κατὰ τὴν πρωΐαν καὶ ἀπερχόμενον τὴν ἑσπέραν ἔθετε ταύτην ἐκ νέου εἰς τὴν θέσιν της. Τοῦτο ἔμελλε νὰ πράττῃ καθ' ἑκάστην ὅλον τὸ θέρος, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἠρωτᾶτο ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὸν πελατῶν, διὰ τὴν τῆς θύρας ἀφαίρεσιν. Διὸ σκεφθεὶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν πρέπει ν' ἀναμιγνύωνται μὲ τὴν θύραν ἀπεφάσισεν ν' ἀναρτήσῃ πλάκα φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ θύρα αὕτη ἀφῃρέθη καὶ ἐτέθη κατὰ μέρος. Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὸν θυρωρόν». Ἀκολούθως πελάτης τις προσελθὼν καὶ ἀναγνώσας ἠρώτα.

«Καλὰ ποῦ δύναμαι νὰ εὕρω τὸν θυρωρὸν διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσω διατὶ ἐγένετο τοῦτο;»

* * * *

Τὶς φέρει τὰς περισσοτέρας στολάς;

Κατὰ πρῶτον λόγον εἶνε ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ὅστις ὡς ἐκ τῶν διαφόρων ἀξιωμάτων του ἐν τῇ πολιτείᾳ, τῇ ἀριστοκρατίᾳ, τῷ στρατῷ, τῷ ναυτικῷ κτλ. δύναται νὰ φέρῃ 123 διαφόρους στολάς. Κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχεται ὁ Τσάρος τῆς Ρωσσίας ὅστις δύναται νὰ φέρῃ 44.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Γαιάνθρακες.—Ἡ Εὐρώπη παράγει 190 ἑκατομμύρια τόνους γαιάνθρακας πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν ὁποίων ἐξέρχεται ἐξ Ἀγγλίας.

Ὡρολόγιον διὰ τοὺς τυφλούς.—Ἑλβετός τις ὡρολογοποιὸς ἐφεῦρε τὸ ἑξῆς εἶδος ὡρολογίου πρὸς χρῆσιν τῶν τυφλῶν. Μικρὸς ἧλος ἐξέρχεται ἐκ μέσου ἑκάστης ὥρας, ὅταν λοιπὸν ὁ ὡροδείκτης φθάσῃ πρὸς αὐτόν, ὁ ἧλος αὐτομάτως πίπτει καὶ ὁ τυφλὸς δύναται μετρῶν τοὺς λοιποὺς μέχρι τῆς δωδεκάτης νὰ εὕρῃ τὴν ὥραν.

Γιγάντιον τηλεβόλον.—Ἡ περίφημος ἑταιρία Κροὺπ ἐν Ἔσσει τῆς Γερμανίας, κατεσκεύασε τηλεβόλον διὰ τὴν Ρωσσικὴν κυβέρνησιν ὁλκῆς 13 ½ δακτύλων καὶ τεσσαράκοντα ποδῶν μήκους. Δύναται νὰ πυροβολήσῃ δίς τοῦ λεπτοῦ καὶ ἑκάστη βολὴ στοιχίζει 8,000 φράγκα.

Ἀποσίγαρα.—Ἐν Πετρουπόλει ὅπου ἡ συλλογὴ καὶ πώλησις τῶν ἀποσιγάρων εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν φιλανθρωπικῆς τινὸς ἑταιρίας, κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον εἰσεπράχθησαν ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν 7,500 φρ. ἂν ἡ εἴσπραξις ἀνέρχεται εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν καθ' ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους, ἡ ἐτησία πώλησις εἶνε οὐκ εὐκαταφρόνητος, ἀνερχομένη εἰς περίπου 90,000 φρ.

Κατανάλωσις καπνοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ.—Ἂν ὅλος ὁ καπνὸς ὅστις κατηναλώθη ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐγίνετο σχοινίον πάχους ἑνὸς δακτύλου κατὰ τὴν διάμετρον, θὰ περιήρχετο τριακοντάκις τὸν ἰσημερινόν. Ἂν πάλιν ἐπιέζετο καὶ ἐγίνετο πλίνθοι, θὰ ἤρκει ὅπως κτισθῇ πυραμὶς ἴση πρὸς τὴν τρίτην ἐκ τῶν μεγαλειτέρων πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου.

Νέα ἐφεύρεσις.—Ὁ Ἔδισον καταγίνεται εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ὡρολογίου ὁμιλοῦντος τὰς ὥρας ἀντὶ νὰ τὰς σημαίνῃ. Τί ἄλλο θὰ εἴδωμεν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τῶν ἐφευρέσεων;

Δοσάρεστον Ἄγγελμα.—Ὁ κ. Ραβεστάϊν ὑπελόγισεν ὅτι ἐντὸς 200 ἐτῶν περίπου οἱ κάτοικοι τῆς γῆς θὰ ἀριθμῶσι 6 δυσεκατομμύρια καὶ θὰ ἔχωσι καταλάβει ὁλόκληρον τὴν καλλιεργήσιμον ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Ἡ παραγωγὴ τῶν τροφίμων θὰ μείνῃ στάσιμος καὶ θὰ ἐπέλθῃ φοβερὰ πεῖνα. Περὶ τὴν ἐποχὴν ταύτην λέγεται ὅτι μέλλουσι νὰ ἐκλείψωσι οἱ ἄνθρακες ἐκ τῶν πλείστων ἀνθρακορυχείων τῆς Εὐρώπης.

Ἔργάσιμοι ὧραι.—Αἱ ἐργάσιμοι ὧραι τῶν χειρονακτῶν ἐβραχύνθησαν πολὺ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐσχάτως, περιορισθεῖσαι εἰς 9 ½ τὸ πολὺ ὥρας κατὰ τὸ ἡμερονύκτιον ἐπὶ ἓξ μόνον ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. Οἱ τὰς πλειοτέρας ὥρας ἐργαζόμενοι εἰσὶν οἱ γεωργοὶ ἐν Βελγίῳ καὶ Ὠβέρνῃ, καὶ οἱ καταγινόμενοι εἰς τὴν μεταξουργίαν ἐν Ἰταλίᾳ, οἵτινες ἐργάζονται 14 καὶ 15 ὥρας καθ' ἑκάστην. Πλὴν οἱ Κινέζοι ὑπερβαίνουσι πάντας διά τε τὸ κοπιῶδες καὶ τὸ πολύωρον τῆς ἐργασίας των, ἐργαζόμενοι ἑκάστην ἡμέραν καὶ καθ' ἅπασαν αὐτῆς τὴν διάρκειαν σχεδὸν ἄνευ διακοπῆς.